

Gymnázium Jána Adama Raymana, Mudroňova 20, 08001 Prešov

Školská slohová práca

Moja cesta
(Beletrizovaný životopis)

Meno a priezvisko: Emma Duchová

Trieda: 1. C

Školský rok: 2023/2024

Konzept

Paradise 25.9.2004
Brešov

Deštro - škola, rodina

škola ↗ mäslep na ZŠ, druhý stupeň
výchova SŠ
rytmizovaná SŠ

Kaučuky - FS - vyžutí, tržby

Olympiads

Будуиност - кичы, родина, паца...

[illegible]

na $\left(\begin{array}{l} \text{Do budúcnosti dúfam, že sa mi bude dať. Chcela by som byť} \\ \text{môjím chcem stále} \\ \text{múžom. A jedného dňa si realitám} \end{array} \right)$

Čistopis

Písal sa rok 2007, keď som prvýkrát uzrela svetlo sveta. Dvadsiateho piateho septembra, sa chodbami prešovskej nemocnice, S v skorých ranných hodinách ozýval môj detský plač. Zrejme som sa na svet veľmi tešila, lebo som sa narodila o tri týždne skôr. Všetci sa na mňa veľmi tešili. Bola som prvorodená a taktiež jediná vnučka mojich starých rodičov.

O dva roky neskôr pribudol do našej rodiny brat. Vtedy som ešte nechodila do škôlky, a tak som sa tešila, že sa budem mať s kým hrať. Ale toho som sa hneď nedočkala. Brat stále spal, plakal a jedol. Mala som pocit, že sa všetci venovali jemu. A ja som sa zatiaľ nudila. Nakoniec som sa dočkala a nastúpila do škôlky. Našla som si tam veľa nových kamarátov.

Čas pomaly plynul a ani som sa nenazdala a bola zo mňa školáčka, prváčka. Na chrbte som mala veľkú školskú tašku a absolútne som nevedela, čo ma čaká. Hodiny hrania vystriedali hodiny písania a počítania. Bavilo ma učiť sa nové veci. Ako som prechádzala ročníkmi, zrazu som sa ocitla na druhom stupni. Opäť som si zvykala na nových učiteľov, ich spôsob výučby a na dovtedy nepoznané vyučovacie predmety.

No, a prišiel deviaty ročník, kedy som stála pred prvým vážnym rozhodnutím. Mala som si vybrať, kam na strednú školu. Vždy som snívala o tom, že budem študovať na Gymnáziu Jána Adama Raymana. Môj sen sa mi splnil. Úspešná som bola aj vďaka množstvu olympiád, ktorých som sa zúčastňovala počas štúdia na základnej škole. Darilo sa mi v olympiádach z ruského jazyka, kde som to dotiahla až na celoslovenské kolo. Nezaostávala som však ani v matematike a chémii.

Nastal deň, kedy sa aj pre mňa otvorili brány strednej školy. Bola som plná obáv, či sa mi tam bude páčiť, či si budem rozumieť so spolužiakmi. Folklorný súbor, ktorý navštevujem od piatich rokov mi však skrížil plány. Precestovala som s ním už nejaký kus sveta, a inak tomu nebolo ani počas prvého školského dňa na strednej škole. V deň, keď moji spolužiaci prvýkrát zasadali do školských lavíc, ja som bola na zájazde. O to väčší stres som mala, keď som po týždni prišla do školy. Všetci spolužiaci sa už poznali, vedeli, kde máme triedu a ako vyzerajú učitelia.

V prvé dni som tam bola úplne stratená. Nevedela som nájsť žiadnu učebňu, so spolužiakmi som sa veľmi nerozprávala. Našťastie sa však všetko rýchlo zmenilo. Do kolektívu som zapadla. Mám úžasných spolužiakov, vďaka ktorým si dni v škole naplno užívam. Hoci je to náročnejšie ako na základnej škole, svoju voľbu neľutujem.

Verím, že sa mi v živote bude dariť. Mám plán úspešne zmaturovať a študovať na vysokej škole. Snívam o tom, že sa stanem lekárkou a budem zachraňovať ľudské životy. A jedného dňa, keď sa stretnem s tým pravým, založím si rodinu, o akej snívam. Viem, že sa chcem stať mamou a vychovať slušné deti, presne tak ako to robia moji rodičia. Budem šťastná, ak sa moje sny raz stanú realitou.